

[Pernille Frahm]

re, og det vil CD også gerne gøre. Og Kristeligt Folkeparti meddeler, at de allerede har bragt det ind i forhandlingerne. Jamen så skulle der i hvert tilfælde slet ikke være noget problem. Så man må jo lykønske ofrene for besættelsestidens terror med, at de nu har fået fjernet denne forskelsbehandling.

For ideen er jo ikke, som Venstres ordfører sagde, at de skulle forgyldes. Ideen var, at man skulle fjerne den uretfærdige forskelsbehandling, der finder sted. Den er uforståelig, for hvad er forklaringen på, at tjenestemænd skal stilles dårligere end andre i denne sag?

Så er det også rigtigt, som nogle har sagt, at skal problemet løses, så skal det være nu. Derfor kunne jeg heller ikke lade være med at spørge mig selv, da vi fik svaret fra socialministeren, nemlig at dette vil koste 60 mio. kr.: 60 mio. kr., ja, men hvor længe? Hvor længe har vi endnu chancen for at vise de folk, at vi faktisk mener, hvad vi siger heroppe fra talerstolen?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 20:

Forslag til folketingsbeslutning om kontrakt-afvænnning af narkomaner.

Af Tom Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 12/11 91).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Bag dette forslag ligger for regeringen at se de bedste hensigter med hensyn til at forbedre behandlingsvilkårene for narkomaner her i landet. Der er dog nogle betænkeligheder ved den måde, forslagsstillerne ønsker det gennemført på, som jeg i det følgende gerne vil komme ind på.

Sigtet med beslutningsforslag nr. B 20 om kontraktafvænnning af narkomaner ligger tæt op ad et lovforslag, regeringen agter at fremsætte inden for kort tid, om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling. Der er i begge tilfælde tale om indgåelse af frivillige aftaler mellem narkomanen og behandlingsinstitutionen efter en 6-måneders-periode med mulighed for at tilbageholde vedkommende i visse perioder.

Der er imidlertid nogle forskelle i, hvordan ordningerne er tænkt udformet. Således forudsætter B 20 bl.a., at tilbageholdelsen skal ske inden for kortere perioder – under 48 timer – og i forbindelse med abstinenser og trang til narkotika. En læge skal godkende tilbageholdelsen, der efter forslaget bemærkninger skal ske efter en vurdering af patientens sindstilstand. Det forudsættes, at justitsministeren skal fastsætte de nærmere regler administrativt.

Regeringens lovforslag opererer med tilbageholdelse som begrundelse i behandlings- eller farehensyn. Det er vigtigt for regeringen at sikre retsgarantierne i selve loven, herunder mulighed for domstolsprøvelse.

Ud fra disse hensyn kan regeringen ikke gå ind for det foreliggende forslag.

Jørn Pedersen (S):

Umiddelbart ser det ud som et meget positivt forslag, der i sit sigte og i beskrivelse af muligheden for en fastholdelse i den første såvel fysisk som psykisk svære tid med henblik på at få overstået de første flugtendenser, virker rigtigt.

Beskrivelsen i bemærkningerne til forslaget kan bekræftes af mange behandlere. Men derfra og så til at begynde at ændre det grundlæggende grundlovs- og retssikkerhedsprincip er der et så afgørende skridt, at vi mener, det ikke er forsvarligt eller ønskeligt.

En frivillig indgåelse af kontraktafvænningsbehandling ved vi forsøgsvis har været praktiseret i Danmark og med gode resultater, også selv om såvel behandlingssystemet som